

valgene, medens man tog lignende Amsraad som dem, der ere foreslaaede i det Forslag til Overenskomst, der i Aar er stillet fra Venstres Side under disse Forhandlinger. Jeg hørte ikke ganske det ærede Medlems Udtalelse den Gang, men jeg vil benytte Lejligheden nu, da jeg taler om den Fremgangsmaade, man har fulgt gennem Aarene fra Venstres Side, til at betone, at man jo ikke deraf kan slutte, at man paa det *nuværende* Tidspunkt, saa mange Aar efter, kunde forvente et Tilbud af samme Karakter fra Venstres Side. Nej, nu bedømmer Venstre Stillingen, som det, alle Forhold vel overvejede, finder, den ligger i Øjeblikket, og nu mener Venstre sig stærkt nok til at holde Indrømmelserne indenfor Rammen: den lige og almindelige Valgrets Princip fuldt ud indført til By- og Sogneraad og dette Princip ogsaa ubetinget det overvejende til Amsraadene. Det er jo netop denne Betragtning, som det Forslag til Overenskomst, Venstre har stillet i Udvalget, er et Udtryk for.

Dette Tilbuds første Bestemmelse er et Forslag til en Forandring af Bopælsbestemmelsen fra 1 til 2 Aar. Det er jo altid noget en Skønssag; hvor langt et Tidsrum man vil finde det rimeligt, at en Vælger skal opholde sig i en Kommune og lære denne Kommunes Forhold at kende, inden han faar Valgret, og med den nuværende Valgordning, hvor der kun er Valg hvert 6te Aar, kan en Vælger jo komme til at bo i en lang Periode i en Kommune, inden han kommer til at udøve sin Valgret.

Det andet Punkt gaar ud paa at foreslaa, at Forholdstalsvalgmaaden skal udvides, saaledes at alle Medlemmer gaa af paa en Gang. Det ærede Medlem for Thisted (N. Andersen) anerkendte, at heri laa der en Indrømmelse overfor Mindretallene, en Indrømmelse af Betydning, sagde det ærede Medlem, og jeg tror, det ærede Medlem har ganske Ret deri. Det er en Indrømmelse til Mindretallene, baade naar vi se paa det Vælgerantal, der nu møder frem ved de kommunale Valg, men det er tillige en Ordning, som vil medføre, at Vælgere, der hidtil have holdt sig tilbage, fordi de ikke have haft Chancer for at gøre sig gældende ved Valget, nu ville møde frem og søge at øve deres Indflydelse.

Det tredje Punkt er Punktet om Vælgerafstemningen — om en Afstemning blandt Vælgere, naar Skatten stiger mere end med en vis Del. Det kan jo være

rimeligt, at et saadant Spørgsmaal, navnlig naar Forholdene i en Kommune ere noget økonomisk spændte, kommer under saa nøje Overvejelse som muligt, og en saadan Foranstaltning vilde derfor muligt kunne virke heldigt. Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) talte om en Tanke, der havde været fremme i Udvalget, en Tanke, det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen) havde omtalt, om at give Indenrigsministeren en Opløsningsret af Kommunalbestyrelsen i et saadant Tilfælde. Nu mente det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds, at det var alt for megen Magt at lægge i en Indenrigsministers Haand. Det forekommer nu egentlig ikke mig, at det var megen Magt at lægge i en Indenrigsministers Haand. Saaledes som jeg har forstaaet denne Tanke, og ogsaa saaledes som den blev antydet af det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds, gik den jo ud paa, at i et ganske enkelt, i Loven aldeles specielt angivet Tilfælde, skulde Indenrigsministeren enten have Ret til at kunne udskrive et saadant Skattebeløb eller ogsaa sige: Spørg Vælgere, søg fornyet Mandat hos dem. Jeg maa tilstaa, at det synes mig dog at være en meget begrænset „Magt“ og slet ikke værd at nævne ved Siden af den Myndighed, vor Kommunallovgivning i øvrigt har givet Indenrigsministeren til at gribe ind og udøve Tilsyn og Kontrol. Det er et Spørgsmaal, som jeg alligevel tror, det er værd at overveje, om ikke denne Form for en Vælgerafstemning var den bedste i saadanne Tilfælde, og om man ikke kom over adskillige praktiske Vanskeligheder, naar man gik dertil, at i saadanne Tilfælde, ved brat og uventet Stigning af Skatteudskrivningen, kunde der være Nyvalg af Kommunalbestyrelsen forenden. Jeg siger imidlertid kun dette, fordi det ærede Medlem, da han talte om denne Sag, ligesom henvendte sine Udtalelser om Spørgsmaalet til mig og jo i øvrigt betonedede, at han ikke troede, jeg vilde misbruge det. Jeg finder altsaa ikke, at det i og for sig vilde kunne være farligt af den Grund, at det var for megen Magt at lægge i den parlamentarisk ansvarlige Indenrigsministers Haand, og naar det ærede Medlem, der jo saa hyppigt drager Eksempler frem fra Frankrig, vil tænke sig, hvorledes Forholdene ere der, vil han jo se, at der er en ganske anderledes Myndighed netop paa dette Omraade i Indenrigsministerens Haand, uden at jeg har set noget om, at de skiftende radikale